

ΣΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΤΗΣ

"Αφες με ν' αναπνεύσω βιθειά την εὐωδιά τῶν μαλλιῶν σου! "Αφες με νὰ βυθίσω ἐκεῖ μέσα ὄλο μου τὸ πρόσωπο, ὅπως ὁ διηλισμένος τὸ βυθίζει μέσα στὸ θερὸ τῆς βρύσης. "Αφες με νὰ τὰ πνάξω μὲ τὰ χέρια μου, ὅπως θὰ τίναζα ἓνα μυρωδάτο μανδύλι, γιὰ νὰ σκορπίσω ἀναμνήσεις στὸν ἀέρα.

Δὲν ξέρεις τί βλέπω, τί αἰσθάνομαι, τί ἀκούω μέσα στὰ μαλλιά σου. Τὸ ἄρωμα παρασύρει τὴν ψυχὴν μου σὲ μακρινὰ ταξίδια, ὅπως ἄλλων ἢ ψυχῆς ταξιδεύουν ἀκολουθώντας τὴ μαγεία τῆς μουσικῆς.

Τὰ μαλλιά σου κλειοῦνε μέσα τους μιὰ δλόκληρη φαντασμαγορία, γεμάτη ἀπὸ παντὰ καὶ κατάρια. Κλειοῦνε ἀτέραντες θάλασσες ποῦ τὰ ρέμματά τους μὲ φέρνουνε σὲ κλίματα γλυκὰ, ὅπου τὸ διάστημα εἶναι πληθὺ γαλάζιο καὶ πληθὺ βαθύ, ὅπου ἡ ἀτμόσφαιρα μοσχοβολᾷ ἀπὸ φρούτα, ἀπὸ φύλλα καὶ ἀπὸ ἀνθρώπινη σίρκα.

"Στὰ σκοτεινὰ μαλλιά σου βλέπω σάν σὲ ὄνειρο, ἓνα λιμάνι γεμάτο ἀπὸ ἡχοὺς μελαγχολικῶν σκοπῶν κι' ἀπὸ ἀνθρώπους δυνατοῦς καὶ ἀπὸ καρᾶβια ὄλων τῶν λογιῶν, ποῦ προβάλλουν τῆς λωπτεῆς καὶ πολυποικίλης σιλουέτης τους σ' ἓνα ἀπέραντο οὐρανό.

"Στὰ χὰδι τῶν μαλλιῶν σου ξαναβρίσκω τὴν ἡδυπάθειά ποῦ αἰσθάνεσαι κανεὶς ὅταν ξεπλωμένος ὄμως ἀτέλειωτες στὸ διβῆνι ἐνὸς ὄμορφου παραβιοῦ, νανορίζεται γλυκὰ γλυκὰ ἀπὸ τὸ ἀταλό χύλισμα ποῦ ὁ ἀδύνατος σάλος τοῦ λιμανιοῦ προκαλεῖ.

"Στὴν ἀναμμένη ἐστία τῶν μαλλιῶν σου, ἀναπνέω τὴν εὐωδιά τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ ὄπιου. "Στὴν νύκτα τῶν μαλλιῶν σου βλέπω νὰ λάμπῃ τὸ ἄπειρο τοῦ οὐρανοῦ τῶν τροπικῶν. "Στὴν χνουδάτη ἄκρη τῶν μαλλιῶν σου, μεθῶ ἀπὸ τὴ μυρωδιά τοῦ κατραμιοῦ, τοῦ μόσχου καὶ τοῦ λαδιοῦ τοῦ κοκῶ.

"Αφες με νὰ δαγκάσω ἀχόρταγα τὸς βερφιοῦς κατάμαυρους πλοκάμους σου. Σάν δαγκάνω τὰ μαλλιά σου, μοῦ φαίνεται πῶς τρώγω ἀναμνήσεις.

ΜΕΘΑΤΕ

"Ακοῦστε με, πρέπει νὰ ἦσθε αἰώνια μεθυσμένοι. "Αν θέλετε νὰ μὴν αἰσθάνεσθε τὸ τρομερὸ βάρος τοῦ χρόνου, νὰ γέρονε ἔτους, ὥμιους σας καὶ νὰ σᾶς κἀνὴ νὰ σκύφετε χαμηλά στὴ γῆ, πρέπει νὰ μεθάτε ἀδιάκοπα. Μεθάτε μὲ κρασί, μὲ ποίηση, μὲ ἀρετὴ, μὲ ὅτι θέλετε, ἀρκεῖ νὰ μεθάτε.

Κι' ἂν καμμιά φορὰ, ξυπνώντας ἐπάνω στὰ σκαλοπάτια παλατιοῦ, σὲ πρᾶ-